

“En wat doe ik met Jezus, Die de Christus wordt genoemd?” was de vraag van Pilatus en deze vraag moet een ieder zich persoonlijk stellen en er een antwoord op geven.

Geloven in Hem en wat Hij heeft volbracht aan het kruis van Golgotha en Zijn aanbod van redding aannemen of afwijzen en verder te leven zonder de Here Jezus. Er zijn veel mensen die zich afvragen: Wat heb ik aan het lijden en sterven van Christus? Het antwoord daarop is o.a.:

Door Zijn lijden en sterven kan elke zondaar ontsnappen aan de eeuwige straf; om voor altijd gescheiden te zijn van God en de eeuwigheid door te brengen op een plaats, de hel genoemd.

Omdat Hij voor onze zonde betaalde worden onze zonden vergeven. Als we in Hem geloven als onze Heer en Redder worden we kinderen van God en schenkt God ons eeuwig leven in de hemel.

Met de boodschap van het kruis mochten we veel mensen bereiken met het traktaat “Wat betekent Pasen?” Met de kinderen van het internaat ben ik de markt op gegaan en hebben de kooplui en de klanten een traktaat kunnen geven. Bijna alle mensen hebben het traktaat aangenomen en er waren er bij, die meteen begonnen te lezen. De boodschap van Pasen is uniek. Van verschillende religies kun je zeggen dat er aanhangers waren die bereid waren om te sterven voor hun god, maar niemand van hen kan zeggen dat hun god voor hen stierf. Maar Christus, de Zoon van God, gaf zich vrijwillig over in de dood om ons, zondaren, te redden van de eeuwige verlorenheid en redding te geven aan ieder die gelooft. De Gemeente van Christus heeft een boodschap voor de wereld.

Ook aan het ziekenhuis brachten we een bezoek. We gingen samen met een groepje broeders en zusters van een andere gemeente naar binnen en hebben met alle patiënten kunnen praten over de boodschap van het evangelie en met hen kunnen bidden. Eén patiënte nam de Here Jezus aan als haar Verlosser en twee patiënten, die lauw waren geworden wat betreft hun relatie met God, maakten een nieuw begin met de Here Jezus. Wij konden aan iedere patiënt, bezoeker en personeelslid een traktaat geven en we bidden ervoor dat de boodschap aankomt.

We hebben in onze gemeente ons zesenvijftigjarig bestaan mogen vieren. Misschien denkt u: dat zijn toch niet zoveel jaren dat de gemeente bestaat, maar u moet niet vergeten dat het evangelie pas in de jaren vijftig van de vorige eeuw naar Riberalta kwam en dat onze gemeente een van de eerste gemeentes was die werd gesticht. Er werd een campagne van drie dagen gepland. Drie avonden was er een verkondigingsdienst en de middagen werden gevuld met verschillende conferenties. Voor de uitgenodigde broeder en zijn vrouw, die niet meer zo jong zijn, wat het best een pittige opgave. We hebben daarom van tevoren veel voor ze gebeden. De Here gaf dat ze de kracht en ook de vreugde om onze gemeente te dienen met het Woord. Voor de kinderen was er een apart programma georganiseerd, waarvoor ik en twee andere zusters verantwoordelijk waren. We hadden voor deze gelegenheid een zendingsverhaal voorbereid. Er kwamen elke avond zo'n veertig kinderen. We hebben ons verheugd over de goede opkomst.

Het verhaal sprak de kinderen bijzonder aan, daar de hoofdpersoon een jongen van tien jaar was. Nadat een zendinge hem het evangelie had uitgelegd met behulp van het "Woordeloze boek" kwam hij tot geloof in de Here Jezus.

Daarna begon hij het "Goede nieuws" door te geven aan anderen. Ook met behulp van het "Woordeloze boek" wat de zendinge hem had gegeven. Zo kwamen zijn ouders en zijn zusje tot geloof en ook een blinde man, waar hij veel contact mee had.

Tijdens de verkondigingsdiensten waren er ook verschillende bijdragen van broeders en zusters en kinderen met liederen en gedichten. Het waren gezegende dagen waarop we met dankbaarheid terug mogen zien.

Broeders en zusters, heel hartelijk bedankt voor uw voorbede en ook voor uw ondersteuning met gaven.

In de Here Jezus met u verbonden, groet ik u hartelijk,
Tonnie de Jong